

Za zamudo pri gradnji Na-me ni kriva le Termika

Verjetno vse stanovalce BS-7 pri Ruskem carju izredno zanimali in tudi prizadene zamude pri gradnji Preskrbovalnega centra NAMA, ki bo v veliki meri rešil probleme stanovalcev ter ga področja pri vsakodnevnih težavah z nakupi in oskrbo.

V novoletnem sporočilu Krajne skupnosti Urške Zatler in njenih družbenopolitičnih organizacij je bilo vsem stanovalcem sporočeno, da je glavni razlog za zamudo kasnitev Termike pri oblaganju strelščin in fasadnih površin. Izjava je verjetno temeljila na poročilu nadzorne službe IMOSA, ki je tudi glavni koordinator izgradnje.

Ne bi želeli polemizirati v tej zadevi, če bi med prekrški, ki so povzročili zamudo bili navedeni resnično vsi, ki so krivi za izgubljene mesece. Ker pa ugotovljamo pri tem tendenciozno namero moramo v svoje opravilo navesti nekaj razlogov in krajanim obrazložiti tudi naše stališče, da bō krajani sam ugotovili, katero je bolj pristransko in katero manj.

Termika Ljubljana je sklenila pogodbo s Kraškim Zidarjem za navedeno delo dne 25. 5. 1981 ter s tem v zvezi obdelala projektno (kar je bilo nalogu IMOSA) vse detajle do 20. 7. 81 in tudi naročila material pri dobavitelju alum. pločevine Sevojno Titovo Ulice in notranjo oblogo pri Brestu Cerknica.

V pogodbi je bil definiran rok začetka del 20. 8. 81 in rok zaključka 30. 9. 81, s tem da je bil objekt dejansko pripravljen za

li, kajti ob pomanjkanju kave na našem tržišču ne bi bilo pošteno krititi NAME, EMONE in drugih trgovcev, kot ne moremo enostransko valiti težo odgovornosti za pomanjkanje aluminija oz. pločevin na našem tržišču le na Termiku.

Termika je vložila vse naprave, še posebno delavci na montaži. Taka ocena jih močno prizadene. Prosimo vse krajanje, da za del krivide, ki jo nosi naša delovna organizacija, sprejemajo globoko opravičilo, pri tem pa naj vedo tudi to, da je koordinacija in ostalo izvajanje na gradbišču tudi pripomogla k zamudi.

Ljubljana, 5. januarja 1982
TERMIKA LJUBLJANA, tozd
MONTAŽE

Delegatsko razmišljanje

Sem povsem navaden občan. Kot večina se nimam pričrničnika. Naredsam, pa tudi ne denarja, niti prostora, da bi si doma opremil delavnico. Kot večini občanov tudi meni ni prizanešeno s tegobami povprečnega meščana. Otejam se s puščanjem pape in zamašenim silfonom, okna ne tesne ker so pokvarjene kljuke in les je že zvit. Včasih se pokvari televizor ali pralni stroj itd. Varovalko pa se znam zamenjati sam!

Vsekakor potrebujem obrtnika, ki bi prišel domov in popravil to in ono. Za nekatera dela sem včasih naprosil znanca starejšega

kaže, katere organizacije je najbolj čutiti na terenu pri delu z mladimi.

Če pa govorimo o prestopništvu, se raje spomnimo stare resnice, da je bolje zgraditi nekaj prostorov ter jih dati mladim in uporabiti kakor pa nekaj popravnih domov. Dejstvo je, da se prihraniti pri madih pač ne da; če ni prostorov za organizirano delovanje mladincev, ostane mladim na voljo le cesta in čez nekaj let – popravni zavod. Potem pa govorimo o prestopništvu kot izključno osebni neprilagojenosti posameznikov.

Veliko mladih se poskuša uveljaviti skozi delo v ZSMS, vendar so povečini OO ZSMS le na papirju enakopravne ostalim DPO, v praksi pa se jih premalo ali sploh ne upošteva.

Osebno poznam nekaterе brevne prestopnike in povratnike, ki so se našli v delu OO ZSMS, vendar je bilo to le tam, kjer je bila mladina res enakopravno upoštevana kot organizacija.

ZORAN DERNOVŠEK

V družbi plemenitih ljudi

Odbor Rdečega križa krajevne skupnosti Bežigrad I in II sta pod vodstvom Jane Fugina pripravila 19. decembra tovarisko srečanje. Pridelitev so finančno podprtje gospodarske organizacije Delo, Lesnina, Commerce, Elektrotehna in Unitex. V dvorani ČGP Delo na Likozarjevi ulici se je klub snegu zbralo 185 starejših občanov. Ansambel Mandoline in pevka Marjana Deržaj so ustvarili nadvse prijetno vzdušje. Program so z recitacijami popestrili še pionirji osnovne šole Borisa Ziherala. Zbranim je Slavica Robida, predsednica občinskega odbora Rdečega križa, izrekla dobrdošlico in jim zaželela vso srečo v novem letu. Janez Železnik se je pred mikrofonom na prav prisrčen način pogovarjal z najstarejšim krajanom, 92-letnim Josipom Gorjanom.

Rdeči križ in vsi sodelujoči so s to prireditvijo izpričali svojo humanost do politiku, ki nam bo prinesla obrtnike, ki nam bodo pomagali pri vsakdanjih težavah, ki bodo prišli na dom (to bi pomagalo predvsem starejšim občanom, teh pa v Ljubljani ni malo), ki se bodo lotili tudi manjših povečavil in storitev (kot rečemo po novem) ter, da za ta dela ne bodo obremenjeni tako, da bi ne mogli preživeti, da se s tem delom ne bi mogli preživljati.

Bojim se, da to ni edina težava ljubljanskega občana.

DUŠAN NOVAK

Brez prostorov ne gre

Ob članku Neve Železnika "Dekleta in fantje na cesti", objavljenem v zadnji decembrski številki, naj povem, da je bila mladinska soba na Glinškovem ploščadi 10 že pred časom vzeta mladincem.

Pri celoviti oceni, kar je bila nalogu IMOSA, bi bilo pošteno upoštevati vse te okolnosti, še posebno zaradi tega, ker sam montažarski del na objektu ni bil problem, borimo pa se s problemi materiala in dobav vsi skupaj in verigijo neizpolnjevanja obvez in le Termika izključni krivec. To bi lahko upoštevana

KAKO PRODAJA ASTRA

Brez težav ne bo šlo

Gledate ocene jugoslovanskega tržišča za leto 1982 so bila mnogina predstavnikov s terena precej podobna. Kupna moč je padla, nesolventnost kupcev predstavnštva Skopje je že takoj velika, da se seveda s tem avtomatsko zmanjšalo število potencialnih kupcev, podobno je tudi s kupci predstavnštva Niš in Priština. Obeti torej niso kako obetavni saj vemo, da so praktično ustanovljene vse investicije, da gradbeništvo doma nima dela itd.

Največ razprave je bilo glede ugotavljanja in izplačevanja osebnih dohodkov. Prisotni so imeli vrsto vprašanj pa tudi pri-pomb. Vsekakor pa je dobro, da se ob takšnih srečanjih razčistijo važna vprašanja. Več pri-pomb je bilo tudi glede neekspeditivnosti skladnič, dolgega roka, doba blaga kupcem, predolgega roka fakturiranja, vedno večjemu številu reklamacij itd. Dogovorili so se tudi kako bi takšne in podobne napake v bodoče odstranili. Rešitev vidijo v nabavi in vzpostavljivosti terminalov po skladničih in komercialih, ki bi bili povezani z računalnikom v Ljubljani. To bi omogočilo takojšnjo ugotovitev dejanskega stanja in takojšnje fakturiranje.

B. POGAČNIK

RAZSTAVA V COMMERCU

Tri tisoč malih grafik

V Commercu so za začetek leta pripravili zanimivo razstavo ex-librisov. Razstavljenih je tri tisoč teh malih grafik štirinštoperdeset mladih razstavljalcev iz stoširih šol. Razstavljenih dela so na netičaj, ki so ga organizirali Društvo ex-libris Slovenije, osnovna šola Komenda – Moste in revija Pionir, prispevala iz vse Jugoslavije, pa tudi iz Avstrije, Češkoslovaške, DR Nemčije, Francije, Italije, Poljske, ZSSR, Velike Britanije in ZR Nemčije. Profesor

dr. Bogomil Karlavalis, častni predsednik likovnih pedagogov Jugoslavije, je ob razstavi zapisal: »Učenec, ki se loti neke teme za ex-libris, se srečuje s širokim kulturnim prostorom, z vrednostjo in varovanjem knjige, z lepoto grafičnega oblikovanja, s temami iz neposredne okolice, z načinom življenja, s samim seboj, s svojimi potrebami, željami in zanimanjimi, s predstavljivijo samega sebe, pa tudi s tehničnimi in likovnimi problemi male grafike. M. Š.

France Artnak – 70-letnik

»Vedno sem verjel v mlade, saj je v njihovih rokah naša prihodnost,« pripoveduje Franc Artnak o svojem življenju, polnem doživetij in prepletenem z življenjskimi zgodbami mnogih ljudi, ki jih je srečal med narodnoosvobodilnim bojem in pri opravljanju sodniškega poklica. Septembra lani je praznoval sedemdesetletnico. Mogoče je prav njegovo aktivno življenje skrilo vsa leta, saj je videti precej mlajši.

Rodil se je na Ponikvi pri Celju. Po maturi, ki jo je opravil na celjski gimnaziji, se je s starši preselil v Ljubljano, kjer je leta 1937 diplomiral na Pravni fakulteti. Kot sodniški pripravnik je do okupacije služboval v Celju in Ljubljani.

Še srednješolec se je kot predsednik naprednega srednješolskega društva Sloga v Celju velikokrat sprijateljil s nemškutarji. To ni bila skrivnost, zato ga je že leta 1941 gestapo začel zasledovati. Julija istega leta je uspešno pobegnil v Ljubljano. Tu se je takoj pridružil delu ilegalnega matičnega odbora Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Kot tajnik begunške sekcije Rdečega križa je skrbel za denarno pomoč partizanskim družinam. Tudi v prvo krimsko čelo so poslali denar, posiljali so pakete internirancem in zbirali podatke o grozodestvih okupatorjev in domačih izdajalcev.

Čeprav so Italijani leta 1942 ukinili begunško sekcijo Rdečega križa in ustavili podporni odbor za ljubljansko območje, je tovarš Franc po nalogu Osvobodilne fronte še naprej postal tajnik te organizacije in tako v ilegalu posredoval neprecenljive podatke. Leta 1944 se je povezel z varnostno obveščevalno službo

za notranjsko območje. Vse do osvoboditve je deloval v ilegalu in nekajkrat ušel smrti.

Po osvoboditvi je postal predsednik matičnega odbora Osvobodilne fronte za pravosodje, do leta 1950 je služboval kot načelnik v Svetu za zakonodajo pri predsedstvu slovenske vlade. Tri leta kasneje je postal sodnik okrožnega sodišča v Ljubljani, kjer je na kazenskem oddelku delal celih sedemdeset let. Leta 1970 je bil izvoljen za sodnika Vrhovnega gospodarskega sodišča v Beogradu, štiri leta kasneje pa za sodnika Zveznega sodišča v Beogradu, kjer je delal do upokojitve leta 1978.

Tako pestro življenjsko zgodbo je težko opredeliti le z nanijanjem najpomembnejših dogodkov. Franc Artnak je bil ves čas tudi aktiven krajanski, večkrat sekretar v terenskem odboru Socialistične zveze, sekretar osebne organizacije Zveze komunistov, predsednik komisije za volitev in imenovanja, čeprav petnajst let je bil predsednik krajevne skupnosti Boris Kidrič, že petindvajseto leto pa dela tudi kot predsednik sveta Delavske univerze Cene Štupar.

Za svoje delo je prejel več odlikovanj: Red bratstva in enotnosti z zlatim vencem, Red dela z rdečo zastavo, Red republike s srebrnim vencem, Red dela z zlatim vencem, Red dela s srebrnim vencem in Red zaslug za narod.

Kaj pa si je zaželel tovarš Artnak za svoj življenjski jubilej? Da bi lahko še dolgo delal, saj si drugače življenja sploh ne predstavlja.

VIDA PETROVIČ

Kdor je v malem zvest, njemu daj veliko v pest.

(Slovenski pregovor)

